

Lampárna: 7. Půjde sebevrah do nebe?

Bůh je láska, přijímá každého člověka v jeho silných i slabých stránkách, takového, jaký je. Bůh vidí potřeby člověka a bere také všechno zlomené a bolestivé v jeho životě na sebe.

Lampárna

Půjde sebevrah do nebe?

Dobrý den,

nebojte se, nemám sebevražedné myšlenky. Jsem v pohodě.

Pokládám tuto otázku proto, že se tím trápí moje kamarádka, její babička si vzala ze zoufalství život.

Odcházejí lidé, kteří spáchali sebevraždu, po sebevraždě do věčného života nebo do nebe? Nebo se tito lidé musí bát pekla?

Předem děkuji za zodpovězení otázky.

Milý čtenáři,

děkuji za Váš dotaz! Ve skutečnosti je to otázka, která byla v průběhu církevních dějin zodpovídána velmi odlišně.

A jak je tomu v případě „nebe“, nakonec uniká našemu lidskému poznání, když na ní neexistuje zcela „správná“ odpověď, protože se pohybujeme v oblasti naděje a víry, nikoli v oblasti dokonalé znalosti. Mohu Vám však o tom něco říci z mého osobního teologického pohledu.

Od starověku byla otázka legitimacy sebevraždy vždy spojena s otázkou, komu vlastně patří náš život. Církevní lékař Augustin dospěl v 5. století k závěru, že sebevražda je zločin. Odůvodnil to biblickým příběhem o Jidášově sebevraždě a přikázáním „Nezabiješ“. Výsledkem byly tvrdé tresty pro lidi, kteří spáchali sebevraždu nebo se o sebevraždu pokusili. Byli vyloučeni z církve a často nebyli pohřbeni na církevních hřbitovech.

I velký filozof osvícenství Immanuel Kant byl k tématu sebevraždy velmi kritický, protože ji chápal jako porušení povinnosti, kterou člověk má k jiným lidem.

Až ve dvacátém století byly zrušeny zákazy pohřbívání sebevrahů na církevních hřbitovech.

Mezitím se pozice na toto téma změnily. Také v teologii je nyní kladen důraz na rozpoznání především potřeby člověka, který nevidí jiné východisko než smrt, a tak najít pro něj pastorační péči.

Mezinárodní zdravotnická organizace WHO hodnotí sebevražedné chování jako klinický problém – v důsledku toho do určité míry jako „nemoc“ a člověk za „nemoc“ není zodpovědný, takže ho za to v náboženském smyslu nelze odsoudit.

Nyní k Vaší otázce, konkrétně zda lidé, kteří spáchali sebevraždu, jdou do nebe nebo se musí bát „pekla“:

Osobně si myslím, že Bůh, který je láska, přijímá každého člověka v jeho silných i slabých stránkách, takového, jaký je. A že Bůh vidí potřeby člověka, ano, bere také všechno zlomené a bolestivé v jeho životě na sebe.

A „nebe“, ať už je jakékoli, a o kterém nejsou biblické texty v žádném případě jednotné, je místem, kde je vše neúplné a rozbité v lidském životě zachráněno a sjednoceno. Tomu chci věřit.

A tak nevěřím, že někdo, kdo spáchal sebevraždu, skončí v „pekle“ – to bych spíše předpokládal, že někdo kdo je tak zoufalý, že si něco udělá, musel ve svém životě zažít „pekelné“ věci. A tak věřím, že to všechno Bůh vidí. A že miluje a pomáhá, že netrestá, ale dává pokoj.

„Blaze těm, kdo pláčou, neboť oni budou potěšeni.“ (Mat 5,4) je slovo Pána Ježíše, které mě osobně v tomto kontextu vede.

Věřím, že Vám Jeho Slovo pomůže!

Váš lampář

Další články z Lampárny:

Být baptistou u baptistů

Lampárna

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Česká republika](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj baptistických sborů](#)